

آئین نامه مربوط به احداث خطوط راه آهن صنعتی و تجاری ۱۳۴۳/۰۹/۳۰

ماده ۱ - منظور از خطوط صنعتی و تجاری خطوط و دوراهی ها و ساختمانهای مربوط است که بنا به تقاضای موسسات خصوصی و یا دولتی (که در این آیین نامه متقاضی نامیده می شود) ایجاد می گردد.

ماده ۲ - احداث هر خط فرعی صنعتی و یا تجاری موکول به تصویب هیات مدیره راه آهن و تایید وزیر راه می باشد.

ماده ۳ - تهیه طرحها و نقشه ها و دستورات فنی کلیه خطوط صنعتی و تجاری جدید و همچنین احداث ساختمان و ایجاد خطوط به موجب شرایط این آیین نامه به عهده راه آهن دولتی ایران می باشد.

ماده ۴ - آنچه زمین برای احداث خط و حریم آن و سایر تاسیسات مربوط به تشخیص راه آهن ضرورت دارد باید به یکی از دو طریق زیر توسط متقاضی تهیه مجانا و بلاعوض به راه آهن واگذار گردد.

الف - راه آهن نقشه اراضی مورد نیاز را با ذکر حدود و مشخصات کامل تهیه و متقاضی باید زمین مزبور را خریداری و با سند رسمی بلاعوض به راه آهن واگذار نماید.

ب - در صورتی که متقاضی نتواند اراضی مورد احتیاج را طبق تشخیص راه آهن و بر اساس نقشه تنظیمی خریداری و به تصرف راه آهن دهد راه آهن پس از دریافت تضمین کافی بانکی از متقاضی در مورد پرداخت بهای زمین و مستحقات و خسارات ناشی از آن مجاز است اراضی مورد نیاز را تصرف و بهای زمین و مستحقات و خسارات وارده به نرخ عادلانه روز که به وسیله سه نفر کارشناس که یک نفر از طرف مالک و یک نفر از طرف راه آهن و یک نفر کارشناس مرضی الطرفین انتخاب میشود تعیین و چنانچه در انتخاب کارشناس مشترک طرفین توافق نمایند در این صورت کارشناس سوم از طرف رییس ثبت محل از بین کارشناسان رسمی دادگستری به قید قرعه انتخاب و معرفی خواهد شد و بهایی که به این ترتیب تعیین می شود درباره طرفین قطعی بوده و متقاضی ملزم است بلافاصله بهای تعیین شده را در وجه راه آهن پرداخت نموده و راه آهن به نوبه خود به مالک پرداخت نماید و در صورتی که مالک حاضر به واگذاری نشود بهای تعیین شده در صندوق ثبت سپرده خواهد شد و رییس ثبت سند را به جای مالک امضا و تسلیم راه آهن خواهد نمود و در هر دو صورت باید بهای تعیین شده منتهی ظرف شش ماه از تاریخ تصرف به مالک پرداخت شود و زائد بر این مدت مشمول خسارت تاخیر قانونی خواهد بود.

ماده ۵ - هزینه نقشه برداری و کلیه هزینه های ساختمان خط صنعتی و تجاری از اولین سوزن انشعاب خط مزبور اعم از قسمت های زیرسازی و روسازی و کلیه ساختمانهای متعلقه و وسایل ارتباطی به عهده متقاضی می باشد که طبق برآورد راه آهن باید پرداخت نماید.

تبصره - متقاضی مجاز است که عملیات زیرسازی خط فرعی را با نظارت راه آهن طبق نقشه مصوبه راسا انجام دهد.

ماده ۶ - کلیه زیرسازی خطوط فرعی و اراضی ملکی متصرفی مندرج در ماده ۴ و تاسیسات ارتباطی و ساختمان های احداث شده تا ابتدای محدوده موسسه صنعتی و همچنین روسازی آن از محل انشعاب تا انتهای محدوده موسسه صنعتی بلاعوض متعلق به راه آهن خواهد بود و راه آهن فقط بهای مصالح روسازی را به نحوی که در ماده ۷ ذکر شده به متقاضی خواهد پرداخت . تبصره - منظور از قسمت روسازی ریلها - دستگاههای دوراهاه - آلات اتصال ریل - تراورسها و پیچ و مهره های آن و متعلقات دیگر و بالاست مصرف شده می باشد.

ماده ۷ - راه آهن تا ده سال متوالی در آخر هر سال یک دهم بهای مصالح روسازی مصرف شده در خط فرعی را از محل وجوه وصولی بابت کرایه و عوارض حمل محمولات متقاضی از مبدا حمل از هر یک از نقاط راه آهن به مقصد خط مزبور و بالعکس مستهلک و به متقاضی خواهد پرداخت مشروط به این که میزان حمل و نقل و درآمد سالانه محمولات مربوط به خط مزبور حداقل با بهای کل مصالح روسازی برابر باشد و چنانچه میزان درآمد سالانه کمتر از کل هزینه روسازی باشد بابت استهلاک سالانه به همان نسبت کمتر پرداخت خواهد شد و متقاضی نسبت به مابه التفاوت تا ماخذ یک دهم منظور در فوق حق نخواهد داشت ولو این که درآمد سالانه محمولات در سالهای دیگر از میزان مخارج روسازی متجاوز باشد.

تبصره ۱ - چنانچه در سال اول محمولات متقاضی کمتر از میزان مذکور در ماده ۷ بشود استثنائاً در صورتی که در سال بعد کسری محمولات سال قبل را جبران نماید راه آهن بایستی باقیمانده یک دهم سال قبل را به متقاضی پرداخت نماید و ضمناً در صورتی که قبل از پایان هر سال مجموع کرایه محمولات سالانه خط صنعتی یا تجاری بالغ بر کل مصالح روسازی بشود بر حسب درخواست متقاضی راه آهن باید در استرداد قسط استهلاک سالانه اقدام نماید.

تبصره ۲ - چنانچه از تاریخ صدور آخرین بارنامه در مبدا یا مقصد خط صنعتی یا تجاری لغایت مدت سه سال حمل و نقل انجام نشود راه آهن مختار است به جمع آوری خط و تاسیسات مزبور اقدام نماید و در این صورت راه آهن هیچگونه تعهدی نسبت به استهلاک باقیمانده وجه پرداختی متقاضی بابت مخارج روسازی نخواهد داشت .

تبصره ۳ - مبدا سال عبارت از تاریخ آماده شدن خط برای بهره برداری است که به وسیله راه آهن کتبا به متقاضی اعلام خواهد شد.

ماده ۸ - در صورتی که احداث خط صنعتی یا تجاری مستلزم احداث ایستگاه فرعی باشد علاوه بر هزینه احداث ایستگاه فرعی که مشمول مواد مذکور در فوق می باشد هزینه پرسنلی مامورین آن ایستگاه برای مدت ده سال به عهده متقاضی خواهد بود و در مواقع انعقاد پیمان راه آهن باید هزینه پرسنلی ایستگاه فرعی را تعیین و در متن پیمان ذکر نماید بدیهی است در تعیین هزینه

پرسنلی نسبت مناسبی درصد برای تفاوت احتمالی و افزایش دستمزدهای سالانه از طرف راه آهن پیش بینی خواهد شد و چنانچه در ظرف مدت مقررہ بالا خط فرعی دیگری از خط مزبور منشعب گردد هزینه پرسنلی مامورین بنا به تشخیص راه آهن از استفاده کنندگان دریافت خواهد شد. تبصره - چنانچه ایستگاه فرعی در زمین های متعلق به راه آهن یا در حریم خط راه آهن احداث شود بابت بهای این اراضی وجهی از متقاضی دریافت نخواهد شد.

ماده ۹ - تعمیرات و نگاهداری خطوط صنعتی و تجاری اعم از زیرسازی یا روسازی (به استثناء هزینه تعمیرات زیرسازی در محوطه بنگاه صنعتی) بر عهده راه آهن است متقاضی موظف است که تسهیل عبور و مرور کارکنان راه آهن را در محوطه به منظور نگهداری خط فراهم آورند. ماده ۱۰ - چنانچه بر اثر بی مبالاتی متصدیان بنگاه صنعتی و یا تجاری تعمیراتی در خطوط داخل محوطه صنعتی و تجاری لازم باشد یا خساراتی وارد شود پرداخت هزینه آن به عهده متقاضی خواهد بود تشخیص بی مبالاتی و تعیین میزان خسارات با هیات مدیره راه آهن می باشد. تبصره - هر گونه دخل و تصرفاتی در خطوط مزبور (از قبیل عبور لوله از زیر خط یا ایجاد گذرگاه و غیره) باید با موافقت و نظارت راه آهن انجام گیرد.

ماده ۱۱ - چنانچه از طرف موسساتی که طبق آیین نامه سابق برای آنها خطوط صنعتی و تجاری احداث شده و مدت قرارداد مربوطه منقضی نشده باشد تقاضایی مبنی بر احداث انشعاب یا امتداد جدیدی گردد اگر احداث انشعاب یا امتداد مورد تقاضا تاثیر کلی در میزان حمل محمولات آن موسسه نداشته باشد اقدام به احداث آن به هزینه متقاضی و بدون تعهد استهلاک هزینه از طرف راه آهن به عمل خواهد آمد و در صورتی که انشعاب یا امتداد جدید تاثیر کلی در میزان حمل و نقل داشته باشد یا به منظور حمل و نقل از کارخانه و تاسیسات جدید باشد احداث آن بر طبق مفاد این آیین نامه و یا مبادله قرارداد جدید انجام خواهد شد البته در هر دو مورد مرجع تشخیص هیات مدیره راه آهن خواهد بود.

آیین نامه فوق مشتمل بر یازده ماده و ۷ تبصره که در تاریخ دوشنبه سی ام آذر ماه ۱۳۴۳ به تصویب کمیسیون شماره ۸ (راه) مجلس سنا و در جلسه روز چهارم آذر ماه ۱۳۴۳ به تصویب کمیسیون راه مجلس شورای ملی رسیده به استناد ماده واحده قانون راجع به آیین نامه احداث خطوط صنعتیو تجاری مصوب ۴/۳/۱۳۴۳ قابل اجرا می باشد.

رئیس مجلس شورای ملی - مهندس عبدالله ریاضی